

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

P9_TA(2019)0073

Kuba, sprawa José Daniela Ferrera**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie Kuby – sprawa José Daniela Ferrera (2019/2929(RSP))**

(2021/C 232/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Kuby, w szczególności rezolucję z dnia 17 listopada 2004 r. w sprawie Kuby ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie polityki UE wobec rządu Kuby ⁽²⁾, rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby ⁽³⁾, rezolucję z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie więźniów sumienia na Kubie ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony ⁽⁵⁾, a także rezolucję z dnia 15 listopada 2018 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka na Kubie ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając Umowę o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską a Kubą, podpisaną w grudniu 2016 r. i tymczasowo stosowaną od dnia 1 listopada 2017 r.,
  - uwzględniając drugie posiedzenie Wspólnej Rady UE–Kuba, które odbyło się w Hawanie w dniu 9 września 2019 r.,
  - uwzględniając drugi formalny dialog UE–Kuba dotyczący praw człowieka, który odbył się na mocy Umowy o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą w dniu 3 października 2019 r. w Brukseli,
  - uwzględniając powszechny okresowy przegląd praw człowieka przeprowadzony przez Radę Praw Człowieka ONZ w odniesieniu do Kuby w maju 2018 r.,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) oraz inne międzynarodowe traktaty i instrumenty dotyczące praw człowieka,
  - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, która została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 10 grudnia 1984 r. i której Kuba jest stroną,
  - uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, której Kuba jest sygnatariuszem,
  - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 1 października 2019 r. przywódca opozycyjnego Kubańskiego Związku Patriotycznego (UNPACU) José Daniel Ferrer został arbitralnie zatrzymany bez żadnych zarzutów i pozbawiony możliwości jakiegokolwiek kontaktu ze światem zewnętrznym przez co najmniej 72 godziny;
- B. mając na uwadze, że władze kubańskie więziły, nękały i zastraszały go przez ponad dekadę z powodu jego pokojowej działalności politycznej; mając na uwadze, że w 2018 r. przebywał w celi izolacyjnej przez 10 dni;

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, s. 83.

⁽²⁾ Dz.U. C 288 E z 24.11.2006, s. 81.

⁽³⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 377.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 82.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 99.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0460.

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

- C. mając na uwadze, że 2 listopada 2019 r. José Danielowi Ferrerowi udało się przemycić na zewnątrz list, w którym opisał, że był torturowany i maltretowany, że podczas pobytu w więzieniu jego życie było zagrożone oraz że odmówiono mu odpowiedniej opieki lekarskiej; mając na uwadze, że według informacji przekazanych przez jego rodzinę 15 listopada 2019 r. José Daniel Ferrer przebywa w więzieniu Aguadores w Santiago de Cuba, gdzie został umieszczony w karczerze; mając na uwadze, że 7 listopada 2019 r. jego żona widziała się z nim przez kilka minut i potwierdziła, że jego stan zdrowia jest krytyczny, ponieważ stracił połowę masy ciała, co było również wynikiem rozpoczętego przez niego strajku głodowego;
- D. mając na uwadze, że według kilku organizacji pozarządowych José Daniel Ferrer jest jednym z około 120 więźniów politycznych na Kubie; mając na uwadze, że wielu niezależnych dziennikarzy, dysydentów prowadzących działalność w sposób pokojowy, a także obrońców praw człowieka, którzy są w większości członkami demokratycznej opozycji, pada ofiarą prześladowań i arbitralnych zatrzymań lub przebywa w więzieniu na Kubie, w szczególności José Guía Piloto, Silverio Portal Contreras, Mitzael Díaz Paseiro, Orlando Zapata Tamayo, Eliecer Bandera Barrera, Edilberto Ronal Azuaga i Roberto de Jesús Quiñones Haces;
- E. mając na uwadze, że 28 października 2019 r. zmarł Armando Sosa Fortuny – najdłużej więziony kubański więzień polityczny, który spędził w niewoli 43 lata; mając na uwadze, że władze kubańskie nie zgodziły się na zwolnienie go pomimo coraz gorszego stanu zdrowia;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z międzynarodowymi normami w zakresie praw człowieka każdy zatrzymany powinien zostać w momencie zatrzymania poinformowany o jego przyczynach, a także powinien zostać niezwłocznie przekazany do dyspozycji sądu;
- G. mając na uwadze, że działania rządu kubańskiego naruszają postanowienia art. 1 ust. 5 i art. 22 podpisanej w 2016 r. Umowy o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą, w której rząd kubański zobowiązuje się do przestrzegania praw człowieka i poprawy sytuacji w tym zakresie;
- H. mając na uwadze, że 5 lipca 2017 r. Parlament wyraził zgodę na zawarcie Umowy o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą; mając na uwadze, że w decyzji o wyrażeniu zgody jasno wyrażono poważne obawy dotyczące sytuacji w zakresie praw człowieka na Kubie, a w umowie zawarto klauzulę zawieszenia w przypadku naruszenia przepisów dotyczących praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że dialog dotyczący praw człowieka między UE a Kubą, prowadzony przez Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, rozpoczął się w 2015 r., a piąta runda tego dialogu odbyła się 9 października 2018 r.; mając na uwadze, że 3 października 2019 r. UE i Kuba przeprowadziły drugi formalny dialog dotyczący praw człowieka; mając na uwadze, że jak dotąd nie przyniósł on żadnych konkretnych rezultatów mimo ponownego wyboru Kuby do Rady Praw Człowieka ONZ na lata 2017–2019; mając na uwadze, że dialog polityczny musi obejmować bezpośredni, wzmożony i nieskrępowany dialog ze społeczeństwem obywatelskim i wszystkimi opozycyjnymi podmiotami politycznymi;
- J. mając na uwadze, że w czasie, kiedy trwało drugie posiedzenie Wspólnej Rady UE–Kuba w dniu 9 września 2019 r. w Hawanie, aresztowano arbitralnie ponad 100 aktywistów; mając na uwadze, że UE pominęła te działania milczeniem, podobnie jak sprawę José Daniela Ferrera;
- K. mając na uwadze, że kubańscy aktywiści trzykrotnie otrzymali przyznawaną przez Parlament Europejski Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli: Oswaldo Payá w 2002 r., Kobiety w Bieli w 2005 r. oraz Guillermo Fariñas w 2010 r.; mając na uwadze, że laureaci Nagrody im. Sacharowa i ich krewni nadal są regularnie prześladowani i zastraszani oraz pozbawieni możliwości opuszczania kraju i uczestnictwa w wydarzeniach międzynarodowych;
- L. mając na uwadze, że prawa człowieka, wolność, godność i interes obywateli są najlepiej reprezentowane i chronione w systemie demokratycznym;
1. potępia arbitralne zatrzymanie José Daniela Ferrera i pilnie wzywa władze kubańskie do jego natychmiastowego uwolnienia; domaga się, aby umożliwiono mu dostęp do wybranego przez niego prawnika, kontakt z rodziną oraz dostęp do wszystkich dokumentów związanych z uwięzieniem i jego domniemanymi powodami;
  2. potępia tortury i złe traktowanie, którego doświadczył José Daniel Ferrer, o czym napisał w swoim liście; przypomina, że władze kubańskie mają obowiązek zapobiegania torturom i złemu traktowaniu oraz zapewnienia niezwłocznego i bezstronnego dochodzenia; apeluje do władz kubańskich, aby zapewniły José Danielowi Ferrerowi natychmiastowy dostęp do wybranej przez niego opieki medycznej oraz do czystej i zdrowej żywności i wody;

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

3. ponownie wyraża ogromne zaniepokojenie ciągłym prześladowaniem i nękaniami pokojowo nastawionych dysydentów, niezależnych dziennikarzy, obrońców praw człowieka i opozycji politycznej na Kubie oraz atakami w nich wymierzonymi; wzywa do natychmiastowego zaprzestania tych działań i uwolnienia wszystkich więźniów politycznych oraz osób arbitralnie przetrzymywanych tylko dlatego, że korzystały z wolności wypowiedzi i zgromadzeń; wzywa do lepszego gwarantowania prawa do rzetelnego procesu sądowego i niezależności sądów oraz zapewnienia osobom pozbawionym wolności dostępu do niezależnego adwokata;
4. ponownie wzywa państwa członkowskie, ESDZ i jej delegaturę na Kubie do stanowczego i publicznego potępienia arbitralnego zatrzymania José Daniela Ferrera i wyżej wymienionych osób oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań na rzecz obrony demokracji i praw człowieka;
5. wyraża ubolewanie, że pomimo przyjętej Umowy o dialogu politycznym i współpracy sytuacja w zakresie demokracji i praw człowieka nie uległa poprawie; wzywa do wypełnienia wiążących zobowiązań ustanowionych w ramach tej umowy między UE a Kubą oraz ustanowienia jasnych punktów odniesienia w tym zakresie;
6. przypomina, że w Umowie o dialogu politycznym i współpracy przewidziano możliwość jej zawieszenia w przypadku naruszenia postanowień dotyczących praw człowieka; nalega zatem, aby przy wdrażaniu tej umowy Unia Europejska uważnie śledziła i monitorowała poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności na Kubie oraz aby regularnie przedkładało Parlamentowi sprawozdania na ten temat; uważa, że uwięzienie i traktowanie José Daniela Ferrera i innych więźniów politycznych można uznać za „szczególnie nagłe przypadki” określone w art. 85 ust. 3 lit. b) umowy i w związku z tym wzywa UE do zwołania pilnego posiedzenia;
7. apeluje do rządu Kuby o wdrożenie reform prawnych w celu zagwarantowania wolności prasy, zrzeszania się i demonstracji oraz o rozpoczęcie reform politycznych umożliwiających przeprowadzenie wolnych, uczciwych i demokratycznych wyborów, w których uwzględniona zostanie suwerenna i swobodnie wyrażona wola narodu kubańskiego; apeluje do rządu Kuby, aby dostosował swoją politykę w dziedzinie praw człowieka do norm międzynarodowych określonych w kartach, deklaracjach i instrumentach międzynarodowych, których Kuba jest sygnatariuszem, oraz aby umożliwił społeczeństwu obywatelskiemu i przedstawicielom opozycji politycznej aktywne i nieograniczone uczestnictwo w życiu politycznym i społecznym; wzywa rząd, aby zezwolił niezależnym krajowym i międzynarodowym obserwatorom praw człowieka na nieograniczony dostęp do Kuby i zaprosił specjalnych sprawozdawców ONZ ds. prawa do wolności pokojowego zgromadzania się, ds. promocji i ochrony prawa do wolności wypowiedzi i ds. sytuacji obrońców praw człowieka;
8. przypomina, że od 2003 r. na Kubie obowiązuje moratorium na wykonywanie kary śmierci; wzywa władze kubańskie do zniesienia kary śmierci za wszystkie przestępstwa; wzywa do przeglądu wszystkich wyroków śmierci w celu zagwarantowania, że procesy odbyły się zgodne z normami międzynarodowymi;
9. wzywa władze kubańskie do zagwarantowania wolności mediów i wolności wypowiedzi, w tym przez uchylenie dekretu nr 349, który ogranicza wolność wyrazu artystycznego, oraz do zaprzestania prześladowania i zatrzymywania niezależnych dziennikarzy; wzywa rząd Kuby, aby zaprzestał stosowania cenzury internetowej, blokowania stron internetowych i ograniczania dostępu do informacji;
10. ubolewa nad tym, że rząd Kuby nie zezwolił na uczestnictwo kilku europejskich i kubańskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego w dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, odbywającym się w ramach szerszego dialogu dotyczącego praw człowieka na mocy Umowy o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą 2 października 2019 r.; ponadto apeluje o ustanowienie między UE a Kubą zinstytucjonalizowanego, formalnego i otwartego dialogu publicznego z prawdziwie niezależnym społeczeństwem obywatelskim, podobnie jak ma to miejsce w przypadku innych krajów, z którymi UE zawarła umowy o współpracy;
11. wzywa nowego Wiceprzewodniczącego Komisji/ Wysokiego Przedstawiciela do uznania istnienia opozycji politycznej wobec rządu Kuby oraz do poparcia włączenia jej do dialogu politycznego między UE a Kubą; w związku z tym wzywa przedstawicieli wszystkich państw członkowskich do poruszania kwestii praw człowieka podczas wizyt u władz kubańskich oraz do spotykania się z laureatami Nagrody im. Sacharowa podczas wizyt na Kubie w celu zapewnienia wewnętrznej i zewnętrznej konsekwencji w stosowaniu polityki UE w dziedzinie praw człowieka, a tym samym wzmocnienia udziału niezależnego społeczeństwa obywatelskiego;

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

12. wzywa ESDZ i Komisję do czynnego wspierania grup społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka na Kubie, w tym przez organizowanie wizyt w więzieniach, monitorowanie procesów sądowych i publiczne oświadczenia; wzywa nowego Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela do przedłożenia sprawozdania Parlamentowi na temat działań podjętych dotychczas przez delegaturę UE;
  13. wzywa nowego Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela do żądania od władz kubańskich, aby po latach bezczynności rozpoczęły reformy, które doprowadzą do transformacji demokratycznej kraju zgodnie z Umową o dialogu politycznym i współpracy; podkreśla, że obecna sytuacja na Kubie narusza zasady dotyczące praw człowieka i demokracji, na których opiera się ta umowa;
  14. głęboko ubolewa nad tym, że władze kubańskie odmówiły Parlamentowi, jego delegacjom i niektórym grupom politycznym zezwolenia na wizytę na Kubie, pomimo zgody Parlamentu na Umowę o dialogu politycznym i współpracy; wzywa władze do natychmiastowego wydania zezwolenia na wjazd do kraju;
  15. potępia interwencjonistyczną postawę rządu Kuby i domaga się, aby zaprzestął on wszelkiej ingerencji w różnych krajach Ameryki Łacińskiej;
  16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Władzy Ludowej Kuby, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Komisji, Specjalnemu Przedstawicielowi Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz rządowi państw członkowskich Wspólnoty Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów.
-